Ministerstvo
životního prostředí

MINISTR ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Praha dne 23. dubna 2026
Č. j.: MZP/2026/290/974
Sp. zn.: P/4452

Vypraveno dne: 24. 4. 2026

ZÁVAZNÉ STANOVISKO K ŽÁDOSTI ODVOLACÍHO SPRÁVNÍHO ORGÁNU O POTVRZENÍ ČI ZMĚNU ZÁVAZNÉHO STANOVISKA

Ministr životního prostředí jako věcně příslušný nadřízený správní orgán podle ustanovení § 178 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 149 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád"), k potvrzení či změně níže uvedeného stanoviska Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy I. (dále jen „MŽP OVSS I" nebo „ministerstvo"), ve věci posouzení vlivů provedení záměru *„Energetické Centrum Neratovice (PECeN)"*, a to:

souhlasného závazného stanoviska ministerstva č. j. MZP/2024/210/755, ze dne 17. 4. 2024, k posouzení vlivů provedení záměru *„Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)"* na životní prostředí podle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí" nebo „zákon č. 100/2001 Sb."),

na základě žádosti Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru územního plánování a krajského stavebního úřadu, ze dne 16. 1. 2026, č. j. 008175/2026/KUSK,

p o t v r z u j e

závazné stanovisko ministerstva ze dne 17. 4. 2024, č.j. MZP/2024/210/755, podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 16. 1. 2026 obdrželo ministerstvo vyjádření účastníka řízení, spolku Arnika – program Toxické látky a odpady, se sídlem Seifertova 327/85, 130 00 Praha 3, IČO 70947805 (dále jen „spolek"), v rámci územního řízení o umístění stavby *„Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)"* v kat. území Libiš a Neratovice.

Vzhledem k tomu, že pro tuto stavbu vydal dne 9. 4. 2025 Městský úřad Neratovice, stavební odbor (dále jen „MěÚ Neratovice"), územní rozhodnutí č. j. MěÚN/012217/2025, v rámci něhož však bylo chybně rozhodnuto, že spolek není účastníkem odvolacího řízení (usnesení MěÚ Neratovice č. j. MěÚN/022357/2025 ze dne 17. 3. 2025 bylo rozhodnutím Krajského úřadu Středočeského kraje, č. j. 148812/2025/KUSK, ze dne 3. 11. 2025, změněno ve smyslu, že spolek měl být účastníkem tohoto územního řízení), je vyjádření spolku považováno Krajským úřadem Středočeského kraje, odborem územního plánování a krajským stavebním úřadem (dále také jen „KUSK"), jakožto příslušným odvolacím správním úřadem rozhodujícím v odvolacím řízení proti územnímu rozhodnutí MěÚ Neratovice, za odvolání proti tomuto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že vyjádření spolku směřuje proti obsahu souhlasného závazného stanoviska k posouzení vlivů provedení záměru *„Průmyslové Energetické Centrum Neratovice (PECeN)"* na životní prostředí ze dne 17. 4. 2024, č. j. MZP/2024/210/755 (dále jen „ZS EIA"), obdrželo MŽP OVSS I žádost KUSK ze dne 16. 1. 2026, č. j. 08175/2026/KUSK, o potvrzení nebo změnu ZS EIA dle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Jak vyplývá ze spisu, bylo ze strany ministra životního prostředí vydáno závazné stanovisko č. j. MZP/2025/290/747, sp. zn. P/4402, ze dne 15. 10. 2025, kterým již bylo ZS EIA potvrzeno. V souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu pak výše citované závazné stanovisko ministra životního prostředí již ověřovalo věcnou správnost ZS EIA a soulad procesu EIA s požadavky zákonů na vydání ZS EIA.

Vyjádření spolku ze dne 19. 11. 2025 obsahuje mimo jiné námitky proti předmětnému ZS EIA. Tyto námitky spolku jsou uvedeny dále společně s jejich vypořádáním.

Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán v souladu s ustanovením § 149 odst. 7 správního řádu potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska.

Nadřízeným správním orgánem podle ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 2 správního řádu a zároveň i příslušným správním orgánem k přezkoumání předmětného ZS EIA podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu je ministr životního prostředí.

Žádost Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16. 1. 2026, č. j. 008175/2026/KUSK, byla včetně spisového materiálu předložena k projednání rozkladové komisi ministra životního prostředí v souladu s ustanovením § 152 odst. 3 správního řádu, která doporučila podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu potvrdit napadené závazné stanovisko ministerstva ze

dne 17. 4. 2024, č. j. MZP/2024/210/755, neboť toto stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky zákona o posuzování vlivů na životní prostředí a správního řádu.

Z ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu vyplývá: *„Jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvlášť složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží."*

Na základě posouzení předložených podkladů a vypořádání námitek v rámci procesu EIA konstatuji, že závazné stanovisko EIA bylo vydáno v souladu se zákonnými požadavky, je dostatečně odůvodněné a opírá se o relevantní odborné podklady i platnou právní úpravu. Vypořádání připomínek bylo provedeno úplně a věcně, přičemž všechny uplatněné námitky byly řádně posouzeny a vypořádány v mezích zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Proces EIA proběhl v zákonem stanoveném rámci a jeho závěry odpovídají povaze posuzovaného záměru i metodickému nastavení tohoto řízení, které neumožňuje nahrazovat koncepční rozhodování ani překračovat platný právní rámec. Z těchto důvodů není dán důvod pro zpochybnění zákonnosti ani věcné správnosti závazného stanoviska, a proto ZS EIA přísluší potvrdit podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu.

Ke konkrétním námitkám spolku pak konstatuji následující:

Připomínky spolku jsou členěny do deseti bodů, přičemž se převážně jedná o reakci na vypořádání dříve uplatněných připomínek v procesu EIA, které již byli vypořádávány ze strany MŽP OVSS I v ZS EIA. Opětovně je třeba podotknout, že ze strany ministra životního prostředí bylo v závazném stanovisku č. j. MZP/2025/290/747, sp. zn. P/4402, ze dne 15. 10. 2025, konstatováno, že MŽP OVSS I v ZS EIA vypořádalo veškeré došlé připomínky pečlivě a detailně (viz str. 5 výše citovaného závazného stanoviska ministra životního prostředí). Toto stanovisko je součástí spisu KUSK.

Spolek namítá nedostatečné vypořádání připomínek v ZS EIA, které způsobuje dle jeho názoru vady takového závazného stanoviska. Samotný proces EIA pak považuje spolek za vykazující zásadní nedostatky, opětovně spočívající v nedostatečném vypořádání připomínek odborných organizací, resp. jejich vypořádání pouze formální, nikoli věcné. Za klíčové environmentální otázky považuje spolek problematiku PFAS, bromovaných dioxinů (PBDD/F), kontaminaci potravního řetězce a kumulativní vlivy se stávajícími zdroji znečištění v areálu Spolana.

Obecně k rozsahu vypořádání připomínek odkazuji na rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2023, č. j. 31 A 144/2019: *„Namítá-li žalobce, že se žalovaný nevypořádal s jeho odvolacími námitkami, pak je nutno nejprve souhrnně poznamenat, že reakce žalovaného na konkrétní odvolací námitky je, co do šíře odůvodnění, spjata s otázkou hledání míry. Povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každé tvrzení. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-13),*

případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští Ústavní soud (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09) i NSS (srov. např. rozsudek ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011-72). Takový postup je vhodný zejména u velmi obsáhlých podání, nebo podání značně nepřehledně až chaoticky odůvodněných. Opačný postup by mohl vést až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Ostatně i Ústavní soud v případě, že námitky stěžovatelů nejsou způsobilé změnit výrok rozhodnutí, tyto nevypořádává (srov. např. nález ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08), neboť si je plně vědom toho, že požadavky kladené na orgány veřejné moci – pokud jde o detailnost a rozsah vypořádání se s námitkami adresátů jejich aktů – nesmí být přemrštěné. Takové přehnané požadavky by byly výrazem přepjatého formalismu, který by ohrožoval funkčnost těchto orgánů, především pak jejich schopnost efektivně (zejména v přiměřené době a v odpovídajícím rozsahu) plnit zákonem jim uložené úkoly".

První bod se týká PFAS. Emise PFAS ze spaloven odpadů jsou zdokumentovány v odborné literatuře, spolek předkládá řadu odborných studií z let 2021 až 2024. Na základě těchto studií pak spolek namítá, že se MŽP OVSS I v ZS EIA mělo věnovat riziku znečištění PFAS v souvislosti s možností jejich přítomnosti v odpadu, který bude spalován, a požadovat analýzu, zda bude zařízení emitovat tyto látky, a pokud ano, jak budou ošetřeny jejich emisní limity a vliv na životní prostředí. Odkaz na aktuální stav legislativy a poznání a odpověď MŽP OVSS I ve smyslu, že sledování PFAS nebude v této fázi povolení záměru požadováno, protože řešení této problematiky je věcí státní regulace, přičemž nebyla požadována konkrétní analýza přítomnosti PFAS v odpadech ani odhady jejich emisí, považuje spolek za závažné pochybení v procesu EIA.

Druhý bod se týká bromovaných zpomalovačů hoření a bromovaných dioxinů (PBDD/F). I k této problematice spolek odkazuje na odbornou literaturu zabývající se problematikou obsahu těchto látek v popílku, popelu a strusce, či účinnosti tkaninových filtrů pro jejich záchyt. Spolek považuje za nedostatečné měření emisí PBDD/F v intervalu dvakrát ročně dle BAT, když jejich požadavek byl na podrobné posouzení přítomnosti bromovaných zpomalovačů hoření v odpadu (např. přítomnost či nepřítomnost elektroniky a dalších výrobků). Spolek uvádí, že PBDD/F spolu s polyhalogenovanými dioxiny (PXDD/F) jsou v současnosti navrhovány k zařazení do přílohy C Stockholmské úmluvy o perzistentních látkách, což potvrzuje jejich závažnost jako nově vznikajících POPs.

K uvedeným námitkám spolku v bodech 1 a 2 konstatuji, že tyto námitky byly vypořádány v předmětném ZS EIA (viz str. 26). S těmito závěry ZS EIA se ztotožňuji a považuji je za věcně správné a v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. V rámci předmětného ZS EIA bylo již dostatečně jasně konstatováno, že provozovatel záměru je povinen postupovat v souladu s platnou českou legislativou upravující nakládání s odpady, a to i ve vztahu k obsahu toxických látek ve spalinách, popelu, popílku či procesních vodách.

Současně je třeba zdůraznit, že proces EIA není nástrojem pro řešení systémových či koncepčních otázek, jako je změna právní úpravy v oblasti regulace toxických látek. Tyto otázky přesahují rámec posuzování konkrétního záměru a náleží do sféry legislativního procesu. Na tuto skutečnost bylo již opakovaně upozorněno, a to jak v průběhu veřejného projednání záměru, tak i v samotném závazném stanovisku EIA.

Vnímám přitom význam problematiky regulace toxických látek, včetně aktuálně diskutovaných témat na úrovni Evropské unie, jako je například otázka PFAS a související revize toxikologických limitů. Tyto skutečnosti však nemohou vést k tomu, aby v rámci procesu EIA konkrétního záměru

byly požadovány nové limitní hodnoty, ohlašovací prahy či metodiky měření a odběru vzorků, které dosud nejsou součástí platného právního rámce, a nelze je tak činit právně závaznými pro vydání ZS EIA podle zákona č. 100/2001 Sb.

Další vypořádání těchto připomínek obsahuje ZS EIA na str. 37, kde je mimo jiné uvedeno, že *„Zařízení bude podléhat integrovanému povolení, kdy součástí tohoto povolení bude i specifikace měřených látek, četnost měření a další podrobnosti. Řešení bude odpovídat (v době udělení IP) platné legislativě a také bude založeno na v té době aktuálních nejlepších dostupných technikách".*

Bod třetí se zabývá obsahem recyklovatelných složek v odpadu a vyplývá z něj, že spolek požaduje v rámci procesu EIA řešit otázku obsahu recyklovatelných složek ve směsném komunálním odpadu. Spolek považuje záměr za nebezpečný z hlediska oslabení tlaku na třídění a recyklaci odpadu a požaduje detailní rozbor složení odpadu a vyhodnocení podílu recyklovatelných složek ve spalovaném odpadu.

Obdobné problematiky se pak týká také čtvrtý bod ohledně úrovně recyklace a třídění v dotčených obcích s rozšířenou působností (ORP). Spolek požaduje opakovaně analýzu recyklačních kapacit v dotčených ORP.

Ve vztahu k uvedeným námitkám spolku konstatuji, že se ztotožňuji se závěry ministerstva v předmětném ZS EIA ve vztahu k těmto bodům. Tyto záležitosti byly také již opakovaně prezentovány jak v předmětném ZS EIA, tak v průběhu veřejného projednání předmětného záměru podle zákona č. 100/2001 Sb. Proces EIA nemůže sloužit jako nástroj pro řešení koncepce nakládání s odpady na celostátní či regionální úrovni, včetně otázky podpory recyklace. Samotná existence posuzovaného zařízení nijak neomezuje možnosti občanů jako producentů odpadů třídit a recyklovat odpad před jeho vložením do nádob na komunální odpad.

Současně je třeba konstatovat, že nebylo doloženo, jakým konkrétním mechanismem by existence zařízení pro energetické využití odpadů mohla vést ke snížení míry třídění či recyklace. Tyto otázky je nezbytné řešit především prostřednictvím nastavení účinných nástrojů na úrovni obcí, krajů, případně státu, které budou motivovat či zavazovat původce odpadů k odpovědnému nakládání s nimi.

V rámci procesu EIA byl posuzován konkrétní záměr v podobě předložené oznamovatelem, tedy včetně navržené kapacity zařízení ve výši 160 000 tun přijímaných odpadů ročně. Tento proces proto nemůže suplovat širší koncepční rozhodování v oblasti odpadového hospodářství.

Nutno také konstatovat, že v době probíhajícího procesu EIA bylo zahájení provozu záměru předpokládáno kolem roku 2030, přičemž již nyní je zřejmé, že v důsledku probíhajících odvolacích řízení dochází k významným časovým prodlevám v povolovacím procesu. Současně je třeba vzít v úvahu, že v mezidobí mají být naplňovány další recyklační cíle vyplývající z koncepčních dokumentů, na něž je odkazováno. Lze proto důvodně očekávat, že se bude postupně měnit i skladba produkovaných odpadů. Za této situace není zřejmé, jaký přínos by mělo vyvozování závěrů z analýzy skladby odpadů z roku 2024, která byla předložena v rámci procesu EIA, pro posouzení stavu v době reálného uvedení záměru do provozu.

Pátý bod řeší problematiku semikontinuálního měření chlorovaných dioxinů (PCDD/F), kdy spolek považuje krátkodobé měření emisí těchto látek pouze dvakrát ročně po dobu několika

hodin za nedostatečné – nezachytí emisní špičky během nestandardních provozních stavů, jako je najíždění a odstavování spalovny, které mohou představovat významnou část celkových ročních emisí. Spolek považuje tento svůj požadavek za neimplementovaný do monitoringu v rámci plánované spalovny a svou připomínku za nedostatečně vypořádanou.

K těmto námitkám spolku konstatuji, že v předmětném ZS EIA bylo již výslovně uvedeno, že otázky provozního monitoringu není nezbytné do všech detailů řešit v této fázi posuzování daného záměru. Posuzované zařízení bude podléhat režimu integrovaného povolení, jehož součástí bude mimo jiné i přesná specifikace sledovaných látek, četnosti měření a dalších souvisejících parametrů. Tyto požadavky přitom budou vycházet z právní úpravy účinné v době vydání integrovaného povolení a současně z aktuálně platných nejlepších dostupných technik (BAT). S ohledem na předpokládané uvedení záměru do provozu kolem roku 2030 nelze vyloučit další vývoj jak v oblasti legislativy, tak i technických standardů. V návaznosti na to nepovažuji za důvodné, aby v rámci procesu EIA byly stanovovány podmínky ukládající měření nad rámec platné právní úpravy, a to ani ve vztahu k problematice PCDD/F.

Šestý bod se týká monitoringu PCB s dioxinovým efektem (dl-PCB), což je nově uplatňovaná připomínka, která nebyla v předchozím procesu EIA zmíněna. Spolek uvádí, že referenční dokument BAT upravuje limity pro samotné PCDD/F a pro PCDD/F+PCB s dioxinovým efektem, a ZS EIA neobsahuje odůvodnění, jaký monitoring bude zvolen. Takový postup považuje spolek za chybný.

K těmto námitkám spolku konstatuji, že v předmětném ZS EIA byla s ohledem na vývoj parametrů nejlepších dostupných technik (BAT) stanovena podmínka č. 17, která ukládá, aby emisní limity kontrolovaných emisí byly v rámci žádosti o integrované povolení určeny v souladu s BAT. Tím je zajištěno, že posuzovaný záměr bude povolen v návaznosti na technické a legislativní standardy platné v době rozhodování o jeho provozu.

Současně považuji za podstatné zdůraznit, že účelem procesu EIA ani závazného stanoviska EIA není stanovit konkrétní monitorovací techniky podle stavu BAT ke dni vydání tohoto stanoviska. S ohledem na časový odstup mezi vydáním závazného stanoviska a předpokládaným zahájením provozu by takový postup nebyl účelný ani odpovídající dynamickému vývoji v této oblasti.

Sedmý bod opakuje požadavky na posouzení expozice POPs nejen prostřednictvím ovzduší, ale i další cesty, zejména kontaminace potravního řetězce a ovlivnění zdraví místních obyvatel.

K těmto námitkám spolku konstatuji, že se ztotožňuji s vypořádáním této připomínky ze strany ministerstva, jak bylo uvedeno v předmětném ZS EIA. Odpady vznikající v souvislosti s provozem záměru budou ukládány na k tomu určené a technicky zabezpečené skládky příslušných kategorií, čímž je zajištěno, že perzistentní organické látky obsažené ve zbytcích po spalování nebudou nekontrolovaně uvolňovány do okolního prostředí.

Naopak lze konstatovat, že jejich ukládání na zabezpečených skládkách představuje opatření směřující k minimalizaci, respektive eliminaci jejich potenciálního návratu do potravního řetězce. Současně je třeba uvést, že v současné době nejsou k dispozici dostatečně spolehlivé metodické nástroje, které by umožňovaly relevantně kvantifikovat případný průnik těchto látek do potravního řetězce.

Osmý bod se týká epidemiologické studie sledující výskyt zdravotních ukazatelů u obyvatel v okolí spaloven dle metodiky AN 17/15, která dle spolku chybí v předloženém hodnocení zdravotních rizik.

K těmto námitkám spolku konstatuji, že není zřejmé, jaký konkrétní přínos by pro proces EIA mohly mít epidemiologické studie sledující zdravotní ukazatele obyvatel v okolí jiných zařízení, a to zejména s ohledem na odlišnosti v použitých technologiích i specifické podmínky jednotlivých lokalit. Tyto rozdíly významně omezují možnost přenositelnosti jejich závěrů na posuzovaný záměr.

Současně platí, že v dané lokalitě dosud zařízení tohoto typu není v provozu, a proto zde ani nemůže existovat odpovídající epidemiologická studie vztahující se ke konkrétním místním podmínkám.

Spolkem citovaný autorizační návod AN 17/15 k hodnocení zdravotního rizika expozice chemickým látkám ve venkovním ovzduší uvádí k dané problematice (včetně otázky přenosu perzistentních organických látek potravním řetězcem) následující: *„Další cesty expozice – posuzované záměry mohou, kromě přímé inhalační expozice z ovzduší, zahrnovat i další potenciální cesty expozice obyvatel dotčených lokalit, které by neměly být v hodnocení vlivů na veřejné zdraví opomenuty. Většinou sice nejsou k dispozici dostatečné podklady ke kvantitativnímu odhadu míry této expozice, ale je možné provést kvalitativní charakteristiku rizika, nebo je alespoň okomentovat v analýze nejistot. Patří sem např. průnik persistentních látek do potravního řetězce nebo následná expozice z dalšího využití či likvidace produktů nebo odpadů z provozu zdrojů (spaloven odpadů, technologií úpravy odpadů na palivo apod.). V rámci kvalitativní charakterizace rizika nebo analýzy nejistot by neměly být opomenuty ani publikované epidemiologické studie zaměřené na výskyt zdravotních ukazatelů u obyvatel okolí zdrojů emisí (spalovny, skládky, zemědělské velkochovy). I když nejsou průkazné a přímo neidentifikují konkrétní působící faktory, neboť často bývají argumentem opozice a zdrojem obavy obyvatel".*

Z uvedeného vyplývá, že ani tento autorizační návod nepovažuje spolkem požadované podklady za nezbytné pro vyhodnocení vlivů záměru na veřejné zdraví v rámci procesu EIA. Možné cesty expozice, včetně potenciálního průniku perzistentních látek do potravního řetězce, byly v dokumentaci EIA zohledněny alespoň na kvalitativní úrovni, přičemž bylo současně konstatováno, že odpady vznikající při provozu zařízení budou ukládány na zabezpečené skládky, čímž je riziko jejich dalšího šíření významně omezeno.

V rámci dokumentace bylo předloženo vyhodnocení vlivů na veřejné zdraví (duben 2023, aktualizace říjen 2023, zpracované Mgr. Robertem Polákem, držitelem osvědčení odborné způsobilosti pro oblast posuzování vlivů na veřejné zdraví), které považuji za podklad odpovídající požadavkům na rozsah i obsah pro účely procesu EIA podle požadavků zákona č. 100/2001 Sb.

Pod bodem devět spolek argumentuje vlivem záměru na biodiverzitu, konkrétně namítá nesplnění požadavků metodického pokynu MŽP č. j. MZP/2017/710/1985 ze dne 20. října 2017 k aplikaci pojmu biologická rozmanitost. Dále dle spolku chybí hodnocení ve vztahu k relevantním cílům Strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020 a Strategie ochrany biologické rozmanitosti České republiky 2016–2025. Rozpor pak také spolek spatřuje v uvedení bezprostředně sousedící Přírodní rezervace a EVL Úpor-Černínovsko v rámci popisu širšího okolí záměru, přičemž dále dokumentace EIA uzavírá, že se záměr nachází v území

s nízkou biodiverzitou a realizace nebude mít vliv na biologickou rozmanitost. Dle spolku emise ze spalovny mohou ovlivňovat cenné ekosystémy v Přírodní rezervaci a EVL Úpor-Černínovsko, a tak mělo být i toto území zahrnuto do posuzovaného rozsahu, nejen pouze samotný areál.

K tomuto konstatuji, že požadavky vyplývající z metodického pokynu MŽP č. j. MZP/2017/710/1985 ze dne 20. října 2017 byly v rámci dokumentace EIA splněny. Dokumentace obsahuje relevantní opatření zaměřená na rozvoj zelené a modré infrastruktury a další kroky podporující biodiverzitu, a to zejména v kapitolách B.I.6.12 a D.I.2.2.

Otázka vlivu záměru na Přírodní rezervaci a evropsky významnou lokalitu Úpor–Černínovsko byla v rámci procesu EIA dostatečně posouzena. Areál záměru je situován ve vzdálenosti přibližně 1 km od této lokality, přičemž stanovisko Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č. j. 063010/2022/KUSK, jednoznačně vyloučilo významný vliv záměru, a to jak samostatně, tak i ve spojení s jinými záměry či koncepcemi na lokality soustavy Natura 2000.

Problematice vlivů na biologickou rozmanitost, a zvláště chráněná území, se závazné stanovisko EIA věnuje rovněž na stranách 11 a 12. Pokud jde o potenciální vlivy emisí na ekosystémové funkce, tyto byly posouzeny s ohledem na výsledky rozptylové studie a odhadované emisní parametry záměru, přičemž nebyl identifikován jejich významný negativní vliv.

Desátý bod (v textu vyjádření spolku označený jako bod 8) se pak týká (ne)souladu se strategickými dokumenty, konkrétně s dokumenty Cirkulární Česko 2040, Klimaticko-energetický plán ČR, Plán odpadového hospodářství ČR nebo cíle EU v oblasti ochrany klimatu. Absence takového posouzení dle spolku znamená, že v rámci EIA nebylo řádně zhodnoceno, zda projekt bude přispívat k naplňování cílů, jako je snižování emisí CO2 a podpora recyklace.

Nutno konstatovat, že účelem posuzování vlivů na životní prostředí podle ustanovení § 2 tohoto zákona je komplexní vyhodnocení dopadů záměru na obyvatelstvo a veřejné zdraví, stejně jako na jednotlivé složky životního prostředí, jimiž jsou zejména živočichové a rostliny, ekosystémy, biologická rozmanitost, půda, voda, ovzduší, klima, krajina, přírodní zdroje, hmotný majetek a kulturní dědictví, včetně jejich vzájemných vazeb a souvislostí.

Součástí tohoto posuzování je rovněž zvláštní důraz na biologickou rozmanitost, zejména ve vztahu k evropsky významným druhům, ptákům a evropským stanovištím.

Záměr je ze strany oznamovatele předložen v konkrétní projektové podobě, která je následně předmětem posuzování v rámci zjišťovacího řízení či procesu EIA podle zákona č. 100/2001 Sb. Platná právní úprava EIA nestanoví požadavek na přezkum souladu záměru se strategickými dokumenty na regionální, státní či mezinárodní úrovni, neboť takové hodnocení již přesahuje rámec tohoto procesu.

Tento princip byl ostatně výslovně uveden i v předmětném ZS EIA, kde je konstatováno, že proces EIA ani samotná dokumentace nejsou koncepčními dokumenty, a jejich účelem není vyhodnocování koncepce nakládání s odpady v rámci kraje, České republiky či Evropské unie. Příslušný správní orgán v rámci EIA posuzuje výhradně vlivy konkrétního záměru v té podobě, v jaké byl oznamovatelem předložen.

Současně bylo v předmětném ZS EIA zdůrazněno, že připomínky směřující ke koncepčnímu řešení odpadového hospodářství přesahují rámec tohoto procesu, neboť EIA nemůže nahrazovat činnost jiných orgánů a institucí, které jsou k takovým strategickým rozhodnutím příslušné a disponují odpovídajícími podklady a daty.

Z uvedených důvodů jsem dospěl k závěru, že námitky spolku, které směřují proti obsahu předmětného ZS EIA, nejsou důvodné.

Jelikož nebyly shledány žádné důvody pro změnu nebo zrušení předmětného ZS EIA podle ustanovení § 149 odst. 7 správního řádu, přísluší toto stanovisko podle cit. ustanovení správního řádu potvrdit, neboť závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s požadavky zákona č. 100/2001 Sb. na vydání tohoto stanoviska.

Ze všech výše uvedených důvodů jsem proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto závazného stanoviska.

Ministerstvo životního prostředí
-4-

Mgr. Igor Červený
ministr životního prostředí

Rozdělovník

Toto závazné stanovisko obdrží:

1. **Krajský úřad Středočeského kraje**
   odbor územního plánování a krajský stavební úřad
   Zborovská 81/11
   150 21 Praha 5
   IDDS: keebyyf

2. **MŽP, odbor výkonu státí správy I (510)**
   oddělení Praha (511)
   zde

Doložka z automatizované konverze dokumentu do elektronické podoby – z moci úřední

Dokument Autorizovaná konverze z moci úřední vznikl převedením listinného dokumentu do elektronického dokumentu pod pořadovým číslem **14251881-000-260424092042**. Vzniklý dokument obsahem odpovídá vstupnímu dokumentu. Počet stran dokumentu: **5**

Vstup neobsahoval viditelný prvek, který nelze plně přenést na výstup.

Konverzi provedl subjekt: Ministerstvo životního prostředí, IČ: 00164801

Datum vyhotovení: **24.04.2026**

Poznámka:

Konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy. Kontrolu doložky lze provést v centrální evidenci doložek na adrese https://www.czechpoint.gov.cz/overovacidolozky .

14251881-000-260424092042